

Departementet, Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2010-1535

Samtlige kommuner og regioner m.fl.

---

2. marts 2010

Implementering af reglerne om borgerstyret personlig assistance (BPA) efter servicelovens §§ 95 og 96 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere.

Folketinget gennemførte i 2009 nye regler om borgerstyret personlig assistance (BPA) – de tidligere hjælperordninger - for borgere med et omfattende hjælpebehov. Reglerne om BPA trådte i kraft den 1. januar 2009, mens reglerne om kommunernes udmåling af det kontante tilskud til borgeren trådte i kraft 1. juli 2009.

Socialministeriet er gennem flere henvendelser til den tidligere indenrigs- og socialminister og gennem pressen blevet gjort bekendt med, at der i en række kommuner tilsyneladende er opstået en uheldig praksis i forbindelse med gennemførelsen af reglerne om borgerstyret personlig assistance (BPA) i 2009. Ministeriet vil derfor gerne med dette brev præcisere reglerne på BPA-området over for samtlige kommuner.

Indledningsvis skal der gøres opmærksom på, at ministeriet har fået beskrevet, at nogle kommuner tilsyneladende anvender niveauet fra DUT-forhandlingen mellem ministeriet og KL som udmålingsgrundlag for den enkelte borger.

Efter de gældende retningslinier, udtrykker DUT-resultatet alene merudgifterne ved indførelse af nye regler på området som et gennemsnit for kommunerne samlet set. I den forbindelse skal Socialministeriet slå fast, at kommunerne også før lovændringen har haft udgifter til administration af ordningen, og disse udgifter skal kommunerne også være opmærksom på, når man vurderer de samlede omkostninger ved BPA.

Det skal samtidig understreges, at reglerne i serviceloven fastslår, at der altid skal foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte sag. I forhold til BPA gælder denne pligt såvel udmålingen af borgerens hjælpebehov som beregningen af lønomkostninger mv. og udmålingen til omkostninger ved de særlige opgaver, der er forbundet med at være arbejdsgiver for en borger med BPA. DUT-resultatet kan derfor ikke anvendes som udgangspunkt for en beregning af et tilskud i en konkret sag.

Socialministeriet kan desuden uddybende oplyse, at kommunalbestyrelsen efter de gældende regler skal fastsætte et kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til borgere, der på grund af et omfattende hjælpebehov er omfattet af reglerne om BPA efter servicelovens §§ 95 og 96. Reglerne om udmåling af det kontante tilskud er desuden fastsat i udmålingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1009 af 28. oktober 2009).

Reglerne betyder, at hvis borgeren ønsker, at en forening eller en privat virksomhed skal udføre arbejdsgiveropgaven for borgeren i en BPA-ordning, har kommunalbestyrelsen pligt at beregne og udbetale et tilskud til denne opgave for den enkelte borger. Tilskuddet skal beregnes på grundlag af et budget. Der skal ved fastsættelsen af dette budget tages højde for de omkostninger, der er forbundet med at udføre de særlige opgaver, det indebærer at være arbejdsgiver for en borger med BPA.

Ved udmålingen af det kommunale tilskud til løn efter bekendtgørelsens § 5 skal kommunalbestyrelsen ved beregningen af tilskuddet som minimum tage udgangspunkt i lønnen for sammenlignelige faggrupper. Ministeriet er bekendt med, at en række kommuner her tager udgangspunkt i overenskomsten for social- og sundhedspersonale på det kommunale område ved udmåling af løn, diverse tillæg, anciennitet mv., i overensstemmelse med de vejledende retningslinjer, der er udstukket for BPA-ordningen.

Socialministeriet er dog samtidig blevet gjort bekendt med, at nogle kommuner tilsyneladende ikke anvender det samme grundlag, når en række øvrige pligtige elementer efter bekendtgørelsens § 5 skal udmåles. Det gælder fx i forhold til arbejdsmarkedspension eller løn under sygdom, hvor det er oplyst, at nogle kommuner anvender en anden praksis for handicaphjælpernes optjening af disse rettigheder, end der eksisterer for de sammenlignelige faggrupper, som kommunalbestyrelsen i øvrigt har besluttet at anvende som udgangspunkt for fastsættelse af tilskuddet til borgeren. Denne praksis er efter Socialministeriets opfattelse ikke i overensstemmelse med intentionerne i regelsættet eller de vejledende retningslinjer på området.

Endelig er ministeriet blevet gjort opmærksom på, at der tilsyneladende er opstået en uklarhed om kommunalbestyrelsens pligt til at udmåle et beløb til dækning af omkostninger til G-dage, det vil sige arbejdsgiverens pligt til at betale arbejdsløshedsdagpenge de første 3 ledighedsdage ved afskedigelse mv. af hjælpere.

Det skal i den forbindelse understreges, at hverken bekendtgørelse eller vejledning udtømmende gør op med de pligter, der følger af anden lovgivning. Det følger dog af bekendtgørelsens § 5, stk. 5, at kommunalbestyrelsen ved udmåling af tilskuddet til løn skal tage højde for bl.a. feriepenge, feriegodtgørelse og ferie efter ferieloven, ATP samt eventuelle andre lovpligtige bidrag. Det er på den baggrund ministeriets klare opfattelse, at kommunalbestyrelsen også har

pligt til at udmåle et tilskud til dækning af omkostningerne ved betaling af G-dage.

Med venlig hilsen

Karin Ingemann
Kontorchef